

tret ikke en Entreprise, der skulde vinde Størstedelen af sin Indtægt selv, og der igjen maatte beregne sine Udgifter som Udlæg just for at vinde en Indtægt, saa vilde jeg med større Frihed kunne sige: de og de Arbejder skulle udføres for den Sum, og jeg vil ikke forlange Mere, men ved en Entreprise, der dirigeres af en særegen Embedsmand, som forterer under mit Ministerium, er Forholdet et andet. I midlertid troer jeg, at det er i Theatrets velforstaaede Interesse, naar man gaaer ind paa at gjøre et Forsøg, og jeg vil altsaa, naagtet jeg, som sagt, har en bestemt Erklæring af Theaterdirecteuren imod mig, slutte mig til Mindretallets Forslag. Jeg vil paalægge Theaterdirecteuren at gjøre et Forsøg, og jeg skal see at virke hen til, at Forsøget bliver gjort med al Alvor; men jeg kan dog ikke tiltræde dette Forslag, uden i en vis Henseende at imødegaae, hvad der af den ærede Ordfører blev anført om Muligheden af at forsøge Theatrets Indtægter og om det Krav, der ifølge den Forandring, der er foregaaet i Bestyrelsen, billigt kunde gjøres til en forsøgt Indtægt. Bestyrelsen er vistnok forandret ogsaa i dette Niemed, men der er dog ved Forandringen af Bestyrelsen ogsaa taget Hensyn til, at det, selv uden oeconomicke Fordeel, var en stor Binding, naar Theatret med det samme Tilskud præstere noget Bedre i poetisk og kunstnerisk Henseende, end der før præstedes; dette maa ikke tabes af Sigte. Dernæst er jeg vel ikke i dette Dieblik forberedt paa at gaae ind paa en Prøvelse af, hvad der blev anført om den høiere Indtægt, som Theatret skulde have havt tidligere, og som fremgik af Regnskabsoversigten for et enkelt Aar, 1846; men jeg vil dog bemærke, at Theatrets Indtægt ifor er forhøiet med 4,000 Rbd. over, hvad den samme Bestyrelse, som havde Theatret i 1846, havde troet at kunne foreslaae som ventet Indtægt for hiint Aar. Theatret kan ikke være uafhængigt af de Indvirkninger, der gjøre sig gjældende paa den almindelige Velstand, og navnlig paa det Overflud, der bliver

tilbage til Nydelse, efterat de nødvendige Livskrav ere tilveiebragte. Aaret 1846 var selv et heldigt Aar, og fulgte tillige efter en Række heldige Aar, hvor der var en sorgløs og let Livslyst tilstede i Hovedstaden; de Aar, der fulgte efter, have været af en ganske anden Character, og det er aldeles klart, at, om end og Forventningen om den nye Theaterdirecteurs Virksomhed og andre Omstændigheder ifor tilveiebragte et usædvanligt høit Resultat af Vorksalget af Theaterlojerne, saa er det dog ikke underligt, at Logepriserne i den nærværende Saison, under mange almindelige Tryk og under Graværelsen — det kan jeg ogsaa gjerne nævne — af en stor Deel af det Publikum, der yder Theatret en ikke saa ringe Indtægt, ere dalede, hvorved der altsaa er fremkommet en mindre Indtægt. Det er heller ikke at undre sig over, at de maaskee overspændte Forventninger, man gjorde sig om, hvad den i poetisk og æsthetisk Henseende udmærkede Directeur kunde præstere, ikke ere blevne fuldkommen tilfredsstillende i oeconomicke Henseende, og med Hensyn til, hvad Theatret har produceret, har man forglemmt, at en udmærket Digter, naar han bliver Theaterdirecteur, ikke er istand til selv at erstatte den hele poetiske og navnlig dramatiske Production, der baade her i Landet, og jeg tør sige i hele Europa under Indflydelsen af de sidste Aars Begivenheder er i meget stærk Ebbe. Det er derfor, troer jeg, ubilligt, at gjøre saa strenge Forordringer til Theatret, at det ved en forsøgt Indtægt skulde see sig istand til at undergaae en saa stærk Reduction, som er foreslaaet, af 9,000 Rbd. Jeg troer, at man ikke tør stille denne Beregning, jeg troer, at det vil være klogt, og at det langt mere vil bidrage til at lade Theatrets Bestyrelse slaae ind paa en anden Vej, hvis en saadan kan findes, at man tager Sagen lempeligere og indskrænker sig til den Nedsættelse, som er foreslaaet af Udvalgets Mindretal.